

Scenariusz zajęć w klasie 0 z elementami języka angielskiego

I.

Temat: Magiczna siódemka

Słownictwo: one, two, three, four, five, six, seven, block, teddy bear, crayons, car, ball

Cele (dziecko):

- ostrożnie dmucha z różnym natężeniem
- ustala liczbę elementów w zbiorze
- zna zapis cyfry 7
- posługuje się liczebnikami głównymi i porządkowymi w zakresie 7
- bierze udział w zabawie matematycznej, przestrzega ustalonych zasad
- porządkuje zbiory według malejącej liczebności w zakresie 7
- ćwiczy pamięć poprzez dobieranie tych samych elementów
- współpracuje w grupie
- wykonuje podstawowe ćwiczenia kształtujące nawyk utrzymania prawidłowej postawy ciała

Pomoce dydaktyczne: lusterko dla każdego dziecka, paski papieru, obręcze/szarfy/tace,

Klocki, kredki, misie, piłki, samochody różnej wielkości, karty memo z cyframi

cyfry od 1 do 7, aparat fotograficzny wzór liczby 7, kartoniki z cyframi od 1 do 7, liczmany

I.Zajęcia poranne

W wietrzny dzień – ćwiczenia logopedyczne.

Siedzimy w kole i trzymamy małe lusterka. Obserwując swoje odbicie, dzieci wykonują kolejno ćwiczenia: wymawiają krótko samogłoski przy szeroko otwartych ustach, wciągają policzki do środka jamy ustnej, a następnie rozluźniają je, wypowiadają sylaby zamknięte z głoską „p” na końcu, np. ap, op, up, yp.

Świecek – zabawa oddechowa.

Dzieci trzymają paski papieru i dmuchają na nie w taki sposób, aby odchylały się jak płomień w świeczkach na torcie. W czasie ćwiczeń przypominamy o zachowaniu prawidłowego cyklu oddychania: wdech nosem, wydech ustami.

Gimnastyka poranna – zestaw VIII.

II. Zajęcia główne

Czego jest więcej? – zabawa matematyczna; przeliczanie i porównywanie liczebności elementów w zbiorze.

Nauczyciel przygotowuje kilka obręczy/szarf/tac z przedmiotami różnej wielkości i w różnych układach, np. klocki, kredki, misie, samochodziki, piłki. Dzieci na początku nazywają przedmioty znajdujące się w obręczach używając zwrotów w języku angielskim: block, teddy bear, crayons, car, ball. Następnie „na oko” określają, ile przedmiotów znajduje się w każdym zbiorze. Następnie dzieci kolejno wyjmują przedmioty i przeliczają je po angielsku i po polsku, by sprawdzić, czy dobrze oszacowały. W każdym zbiorze niezależnie od wielkości elementów i ich ułożenia, powinno być siedem przedmiotów. Dzieci sprawdzają, w którym zbiorze jest więcej elementów. Układają elementy w rzędzie i przeliczają je od lewej do prawej i od prawej do lewej używając na zmianę liczebników w języku polskim i angielskim, sprawdzają, czy to na pewno da ten sam wynik. Mogą łączyć elementy w pary. Zabawę podsumowujemy, że niezależnie od wielkości i ułożenia przedmiotów, w każdym zbiorze jest ich siedem (tyle samo, mimo że zbiory wyglądają inaczej).

Sztafeta matematyczna – zabawa matematyczna, utrwalenie zapisu cyfrowego liczby „siedem”, przeliczanie obiektów.

Dzieci dostają kartoniki z cyframi od 1 do 7, które przyklejają sobie na koszulkach, i ustawiają się w jednej linii naprzeciwko tablicy lub ściany, na której nauczyciel przykleja karton z konturem liczby „siedem”. Zadaniem dzieci jest zapełnić kontur kółeczkami z origami.

Nauczyciel gra dowolną liczbę uderzeń na trójkącie (od 1 do 7). Każde dziecko przelicza je w języku angielskim, a jeśli liczba dźwięków odpowiada cyfrze na jego kartoniku, może

podbiec, nakleić jedno kółeczko i wrócić na miejsce. Zabawa trwa, aż kontur zostanie wypełniony, a każde dziecko podbiegnie do niego przynajmniej raz.

Karta pracy – identyfikowanie zapisu cyfr od 1 do 7; porządkowanie zbiorów według malejącej liczebności w zakresie 7.

III. Zajęcia popołudniowe

Memo – zabawa ćwicząca pamięć; doskonalenie analizatora wzrokowego.

Nauczyciel przygotowuje siedem par kart z poznanymi cyframi. Karty leżą odwrócone cyfrą do dołu. Dzieci kolejno odwracają kartę, pokazują innym, podnoszą drugą i pokazują. Jeśli karty tworzą parę, dziecko zabiera ją z puli i odkłada, jeśli są różne – kładzie na to samo miejsce. Gra kończy się, gdy wszystkie pary cyfr zostaną zebrane.

Wesołe cyferki – zabawa ruchowa.

Nauczyciel dzieli dzieci na pięć zespołów. Następnie wybiera kapitana wszystkich zespołów, który będzie kierował zabawą. Kapitan wskazuje drużynę przystępującą w pierwszej kolejności do zadania i losuje cyfrę od 1 do 7. Zadaniem grupy jest wspólne ułożenie danej cyfry ze swoich ciał. Kapitan nadzoruje i pomaga. Grupy mogą tworzyć kształt cyfry zarówno w pozycji leżącej, jak i stojącej. Gotowe cyfry uwiecznimy na zdjęciach, które mogą się znaleźć w kąciku matematycznym.

II.

Temat: Spotkanie z pilotem

Słownictwo: plane, helicopter, balloon, kite, glider, rocket

Cele (dziecko):

- swobodnie wypowiada się, dzieli się swoimi doświadczeniami
- uważnie słucha czytanego tekstu, potrafi krótko opowiedzieć wysłuchaną historię
- odróżnia elementy świata fikcji od realnej rzeczywistości
- wycina i składa model śmigła
- prawidłowo i bezpiecznie posługuje się nożyczkami
- rozpoznaje i odczytuje globalnie wyrazy w języku polskim i w języku angielskim

Pomoce dydaktyczne: ilustracje przedstawiające samolot, helikopter, balon, latawiec, szybowiec, raketę, karteczki z wyrazami do globalnego czytania: „samolot”, „helikopter”, „balon”, „latawiec”, „szybowiec”, „rakietę”, plane, helicopter, balloon, kite, glider, rocket, duży karton, kredki, szablon śmigła, kredki, spinacz, nożyczki, flamastry, farby

I. Zajęcia poranne

W powietrzu – zagadki o powietrznych środkach transportu, zaaranżowanie kącika tematycznego.

Nauczyciel kładzie na dywanie różne ilustracje, zaprasza dzieci do rozwiązywania zagadek i znalezienia odpowiadających rozwiązaniom obrazków. Dzieci nazywają je również w języku angielskim

Samolot (plane)

Ma dwa skrzydła, lecz nie macha

nimi, kiedy leci.

W brzuchu wiezie moc tatusiów,
mamuś oraz dzieci!

Helikopter (helicopter)

Lata. Jak samolot.

Tylko, daję słowo!

Sam wczoraj widziałem,
startuje pionowo.

Balon (balloon)

Sunie cicho nad polami,

buja się na wietrze.

Jest jak bańka albo chmura –
w środku ma powietrze.

Latawiec (kite)

Ma ogon kolorowy,

jest cały papierowy.

Gdy trzymasz go za sznurek,

Wiatr go unosi w górę.

Szybowiec (glider)

Byłby samolotem,

lecz nie ma silnika.

Gdy wiatr mu powieje,

to już w chmurach znika.

Rakieta (rocket)

Ten ogromny pojazd,

który w górę leci,

może wylądować

na innej planecie.

Następnie prowadzimy rozmowę, zadając pytania: Co łączy te wszystkie przedmioty?

Do czego one służą? Odwołujemy się też do doświadczeń dzieci: Którym z tych pojazdów

chcielibyście wzbić się w niebo? Dlaczego? Dokąd polecilibyście? Wspólnie umieszczamy na tablicy ilustracje powietrznych środków transportu i je nazywamy, a pod nimi przyczepiamy odpowiednie podpisy w języku polskim i angielskim (wyrazy do globalnego czytania) Nauczyciel zachęca dzieci do przyniesienia w kolejnych dniach książek związanych z tematem tygodnia, modeli powietrznych środków transportu lub ich zdjęć itp.

Gimnastyka poranna – zestaw V.

II. Zajęcia główne

Pilot, czyli kto? Pilot, czyli co? – zagadka, rozmowa o zawodzie pilota.

Nauczyciel mówi zagadkę, a kiedy dzieci ją odgadną, ustalamy, jakie cechy powinien mieć człowiek, który jest pilotem.

Pilot

Jeden w samolocie
siedzi za sterami.

Drugi przed ekranem
rządzi kanałami.

Tomasz Plebański

Pytania ukierunkowujące wypowiedzi dzieci: O jakich pilotach mówi zagadka? Czym różni się pilot człowiek od pilota przedmiotu? A co mają wspólnego? Czym zajmuje się pilot człowiek? Czy każdy może zostać pilotem? Jak myślicie, na czym polega praca pilota? Jakie cechy powinny wyróżniać pilota wśród innych osób?

Pilot i ja – słuchanie opowiadania Adama Bahdaja, rozmowa na temat treści.

Nauczyciel czyta opowiadanie. Następnie rozmawiamy o wydarzeniach przedstawionych w tekście. Dzieci oceniają, czy mogły być prawdziwe. Nauczyciel może zadać pomocnicze pytania:

Jak ma na imię bohater opowiadania?

Co narysował Waluś?

Dokąd polecieł Waluś i pilot?

Dlaczego w górze nic nie było widać?

Gdzie wylądował pilot, kiedy zabrakło im paliwa?

Kogo spotkał Waluś na różowym obłoku?

Jak Felek pomógł Walusiowi?

Jak Waluś i pilot znaleźli się w ogródku cioci Eli?

Co się okazało na końcu opowiadania?

Które wydarzenia były prawdziwe, a które przyśniły się Walusiowi?

Po rozmowie dzieci kładą się na podłodze i zamykają oczy.

Nauczyciel pyta: Czy przydarzyło się wam kiedyś śnić o podróżowaniu?

Dokąd chcielibyście polecieć?

Każde dziecko z zamkniętymi oczami fantazjuje na temat możliwych i niemożliwych podróży. Nauczyciel prosi o uzasadnienie pomysłów.

Kogo można spotkać na lotnisku? – zagadki ruchowe.

Jedno z dzieci wchodzi w rolę pracownika lotniska (pilota, stewardessy, mechanika) lub pasażera, pozostałe mają za zadanie odgadnąć, kim jest. Następnie rozmawiamy, czym zajmują się poszczególni pracownicy lotniska. Nauczyciel opowiada, jak należy się zachowywać na lotnisku i w samolocie. Chętne dzieci dzielą się doświadczeniami z rodzinnych podróży samolotem.

W samolocie – zabawa ruchowo-naśladowcza.

Dzieci słuchają opowiadania nauczyciela i naśladowują jego ruchy, np.: Pewnego dnia obudziliśmy się bardzo wcześnie. Przeciągnęliśmy się, wstaliśmy z łóżka, zrobiliśmy trzy przysiady, ubraliśmy się, umyliśmy zęby, uczesaliśmy włosy, zjedliśmy śniadanie. Potem z

wysokiej szafy zdjęliśmy walizkę i spakowaliśmy do niej spodnie, koszulki, buty, cztery książki, piżamę. Wzięliśmy do ręki walizkę, wyszliśmy z mieszkania, zamknęliśmy drzwi na klucz. Poszliśmy na przystanek autobusowy i wsiedliśmy do autobusu, którym pojechaliśmy na lotnisko.

Wyszliśmy z autobusu i najpierw poszliśmy oddać bagaż. Krótco staliśmy w kolejce, potem położyliśmy naszą walizkę na taśmie, a sami poszliśmy do pani, której pokazaliśmy nasze dokumenty i bilet. Na końcu przeszliśmy długim, wąskim korytarzem prosto do samolotu.

W samolocie usiedliśmy na siedzeniu, zapięliśmy pasy i... wystartowaliśmy!

Karta pracy – ćwiczenie spostrzegawczości, płatanina od obrazków do podpisów.

Śmigielko – wykonanie śmigła z papieru.

Każde dziecko otrzymuje szablon śmigielka, nacina go i zagina w zaznaczonych miejscach, a następnie dowolnie koloruje. Po osadzeniu spinacza sprawdzamy, czy śmigła działają.

III. Zajęcia popołudniowe

Skojarzenia – zabawa słowna z elementem rywalizacji.

Dzieci w grupach wymyślają jak najwięcej słów kojarzących się z lataniem, lotniskiem lub niebem. Nauczyciel podchodzi do każdej grupy i notuje słowa na pojedynczych kartonikach (każda grupa ma inny kolor). Układamy kartki poszczególnych grup w kolumnach.

Następnie głośno odczytujemy wyrazy. Liczymy wyrazy, które wymyśliła każda grupa.

Zwycięża zespół, który podał najwięcej skojarzeń. Wspólnie ustalamy, które słowa się powtarzały

Latamy jak... – zabawa ruchowa z elementami naśladowania.

Nauczyciel wydaje kolejno komendy: Latamy jak... plane, helicopter, balloon, kite, glider, rocket,. Każde dziecko porusza się według swojego pomysłu, naśladowując ruchy przedmiotów i zwierząt.

III.

Temat: Ciepła przyjaźń na zimne dni

Słownictwo: eye, mouth, nose, hair, tummy, cheeks

Cele (dziecko):

- wskazuje podobieństwa i różnice pomiędzy sobą a innymi dziećmi
- współdziała w zabawach zespołowych
- z uwagą i skupieniem słucha tekstu literackiego, odpowiada na pytania do tekstu
- dopasowuje tropy do zwierząt, pokonuje labirynt grafomotoryczny
- prawidłowo odczytuje emocje z twarzy swojej i drugiej osoby
- bierze udział w zabawach relaksacyjnych
- wymienia cechy prawdziwego przyjaciela
- orientuje się w schemacie swojego ciała
- sprawnie wykonuje ćwiczenia ruchowe zaproponowane przez nauczyciela
- w sposób kreatywny wypowiada się w formach plastycznych

Pomoce dydaktyczne: małe lusterka przyniesione przez dzieci lub jedno duże lustro opowiadanie „Biała królowa” M. Strzałkowskiej zasłona (parawan lub kotara) CD Utwory nr 23 „Canon” duży arkusz papieru, kredki, , woreczki gimnastyczne, świece, farby akwarelowe, pędzle

I. Zajęcia poranne

Co nas łączy? – zabawa integracyjna.

Siadamy w kręgu, łapiemy się za ręce i wyciszamy. Nauczyciel wypowiada zdania. Dziecko, które uzna, że stwierdzenie go dotyczy, ściska dłonie osób siedzących obok niego.

Przykładowe zdania:

Lubię lody (ciastka, cukierki czekoladowe);

Moja ulubiona pora roku to zima(wiosna, lato, jesień);

Lubię zapach pomarańczy (mięty, cynamonu);

Mój ulubiony kolor to...;

Lubię czytać (malować, tańczyć itp.).

Gimnastyka poranna – zestaw VII

II. Zajęcia główne

To ja – zabawa z lustrem.

Każde dziecko dostaje małe lusterko (jeśli dostępne jest jedno większe, dzieci będą sobie je przekazywać po kolei). Zadaniem dzieci jest przyjrzenie się sobie i wymienienie jednej rzeczy, którą się lubi w swoim wyglądzie. Dzieci używają również zwrotów w języku angielskim np. eye, mouth, nose, hair, tummy, cheeks. Następnie każda osoba przygląda się innym i mówi np. Mam oczy/nos/usta/ kształt twarzy/ kolor włosów takie jak... Zosia/Jacek/Ola.

Chętnie dzieci mogą tworzyć zdania w języku angielskim: I have eyes/nose/hairs like Zosia..

Biała królowa – słuchanie baśni Małgorzaty Strzałkowskiej i rozmowa o istocie przyjaźni.

Nauczyciel po przeczytaniu baśni zadaje pytania: Co to jest przyjaźń? Czy przyjaciel i kolega to ta sama osoba? Jakie są cechy prawdziwego przyjaciela? Czy do przyjaźni można kogoś zmusić? Dlaczego? Czy przyjaciele zawsze muszą mieć podobne zdanie? Czy muszą być podobni do siebie? W jaki sposób przyjaciele mogą sobie pomagać? Czy człowiek może się przyjaźnić tylko z drugim człowiekiem? Jakich macie przyjaciół wśród zwierząt?

Odpowiedzi dzieci można utrwalić w postaci notatki graficznej.

Karta pracy – labirynt, dopasowanie tropu do zwierzęcia.

Przeciwnieństwa – zabawa pantomimiczna.

Nauczyciel umieszcza na środku sali parawan lub kotarę. Dzieci siedzą na podłodze. Wybrana osoba staje za zasłoną i ukazuje się raz z jednej, raz z drugiej strony, przedstawiając za pomocą mimiki i postawy ciała przeciwstawne emocje lub stany, np. jestem: wesoła – smutna, zły – zadowolony, mała – wielka, słaby – silny, chora – zdrowa, zmęczony – wyspany, jest mi zimno – jest mi gorąco. Pozostałe dzieci mają za zadanie odgadnąć prezentowany stan.

Wolne miejsce – zabawa improwizacyjna.

Siedzimy na podłodze w siadzie skrzyżnym, tworząc koło, w którym jedno miejsce jest puste. Siedząca przy nim osoba mówi: Miejsce obok mnie jest wolne, zapraszam... (imię kolegi lub koleżanki), by przyszedł/przyszła tu jak... (żabka, ptaszek, piesek itp.).

Wierny przyjaciel – grupowa zabawa plastyczna.

Dzieci odrysowują na dużym brystolu jedną osobę z grupy. Następnie jeszcze raz wracają do cech, jakie powinien mieć prawdziwy przyjaciel. Dorysowują na wspólnym plakacie ikoniczne elementy oznaczające prawdziwego przyjaciela, np. pomocne dłonie, otwarty umysł, szczere serce.

Ludzie do ludzi – zabawa ruchowa w parach, doskonalenie orientacji w schemacie ciała.

Dzieci dobierają się w pary i na hasło nauczyciela, np. Głowa do głowy! Dłoń do dłoni! Nos do nosa! – dotykają się odpowiednimi częściami ciała. Gdy padnie hasło: Ludzie do ludzi!, dzieci tworzą nowe pary.

III. Zajęcia popołudniowe

Kule śniegowe – zabawy ruchowe z woreczkami gimnastycznymi.

– Przeskakiwanie górki śniegowych – na podłodze między chorągiewkami wyznaczającymi trasy wyścigów układamy po kilka woreczków gimnastycznych, przez które dzieci przeskakują.

– Bieg na czworakach tam i z powrotem między kulkami śnieżnymi – dzieci poruszają się na czworakach między woreczkami gimnastycznymi.

– Podawanie kuli śniegowej między nogami – dzieci stoją w rzędzie i podają sobie między nogami woreczek gimnastyczny (z przodu do tyłu). Ostatnie dziecko w rzędzie biegnie na początek i podaje woreczek pierwszej osobie w rzędzie.

Szronem malowane – zabawa plastyczna.

Dzieci kreślą śnieżynki świecą na białej kartce (ważne, by robiły to z dość mocnym naciskiem). Następnie zamalowują kartki farbą akwarelową.

IV.

. Temat: Matematyka z karmika

Słowa po angielsku: snow, snowman, sparlers, How many beans do you have? I have...

Cele:

- poprawnie wykonuje ćwiczenia logopedyczne
- współdziała w zabawach zespołowych
- z zainteresowaniem uczestniczy w zabawie sensorycznej
- wykonuje dodawanie i odejmowanie w czasie zabawy
- układa zadania tekstowe do animacji sylwetami
- rozumie sformułowania „mniejszy od...”, „większy od...”
- zna nazwy ptaków zimujących w Polsce, wie, jak wyglądają
- wie, czym można dokarmiać ptaki, a które produkty są zabronione
- zna i umie zastosować przyimki: „na”, „za”, „obok”, „przed”, „nad”
- wykonuje karmidełko dla ptaków
- wykonuje improwizacje ruchowe do opowiadania ruchowego
- z pomocą nauczyciela wykonuje grę o tematyce zimowej
- układa i wykonuje działania dodawania i odejmowania
- stosuje poprawnie znaki „+”, „-”, „=”

Środki dydaktyczne: wata, białe piórka, słomki do napojów, czarno-białe gazety, klej, taśma klejąca, nożyczki zimne ognie, ziarna słonecznika, kubeczki jednorazowe „Kartoniki z cyframi i znakami matematycznymi”, sylwety ptaków dla nauczyciela, liczmany sylwety ptaków zimujących w Polsce, podpisy ziarenka fasoli, pudełka po jogurtach ilustracje ptaków oraz

produktów, którymi można je dokarmiać, duży arkusz papieru, mazak

I. Zajęcia poranne

Śniegowy puch – zabawa oddechowa.

Dzieci dmuchają na białe piórka i kawałki waty. Następnie za pomocą słomek do napojów próbują przemieszczać watę i piórko z miejsca na miejsce, zasysając powietrze.

Nauczyciel pyta dzieci, czy wiedzą brzmie słowo „śnieg” po angielsku (snow)

Lepimy gazetowego bałwana – zabawa integracyjna rozwijająca motorykę małą.

Nauczyciel pyta dzieci, czy wiedzą brzmie słowo „bałwan” po angielsku (snowman)

Dzieci, siedząc w kręgu, robią piątą kulę potrzebną do skonstruowania bałwana. Przeliczają wykonane kule, układają je od największej do najmniejszej. Posługujemy się liczbami porządkowymi oraz określeniami wielkości.

Z gazetowych kul toczonych każdego dnia dzieci tworzą jednego wspólnego bałwana.

Mogą mu dorobić kapelusz, miotłę itp.

Zimne ognie – zabawa sensoryczna.

Nauczyciel pyta dzieci, czy wiedzą brzmie słowo „zimne ognie” po angielsku (sparklers)

Dzieci siedzą na dywanie w kręgu. Nauczyciel siada w środku i zapala zimne ognie. Dzieci mogą je oglądać lub z zamkniętymi oczami wsłuchiwać się w ich syk. Gdy zimne ognie się wypalą, opowiadamy o swoich przeżyciach.

Dzieci z pomocą nauczyciela powtarzają słowa w języku angielskim poznane podczas zajęć porannych (snow, snowman, sparklers)

Gimnastyka poranna – zestaw VII.

II. Zajęcia główne

Zgadnij, ile... – zabawa matematyczna.

Nauczyciel kładzie po kolei przed każdym dzieckiem różną liczbę ziaren słonecznika. Dzieci je przeliczają stosując liczebniki po polsku i po angielsku. Następnie zamykają oczy, a nauczyciel zagarnia kubeczkami z każdego zbioru pewną liczbę ziarenek. Dzieci otwierają oczy, a nauczyciel zadaje im pytanie w języku angielskim (How many beans do you have?). Może powtórzyć w razie potrzeby powtórzyć pytanie po polsku. Dzieci liczą pozostałe ziarenka i mówią, ile ziarenek zostało ukrytych pod kubeczkami, mówiąc: I have 3 beans.

Goście w zimowym karmniku – zabawa matematyczna.

Nauczyciel, animując sylwetkami ptaków, przedstawia historię, a dzieci wymyślają zadanie

tekstowe do inscenizacji, np.: W karmniku były 3 sikorki, przyleciały 2 wróble. Ile jest ptaków

razem w karmniku?; W karmniku było 8 sikorek, 3 poleciały. Ile ptaków zostało karmniku?

Następnie wykonują obliczenia na dostępnych liczmanach.

Zaczarowany ptak – zabawa matematyczna.

Nauczyciel mówi: Jestem zaczarowanym ptakiem. Moja nazwa to liczba:

- mniejsza od 3, a większa od 1,
- większa od 5, a mniejsza od 7,
- mniejsza od 8, a większa od 6 itd.

Zadaniem dzieci jest odgadnięcie, o jaką liczbę chodzi.

Zbieramy ziarenka – ćwiczenie mięśni stóp.

Nauczyciel rozrzuca na dywanie fasolki. Dzieci w wyznaczonym czasie, np. 3 minut, gołymi stopami zbierają ziarna do pojemników po jogurtach. Następnie przeliczają ziarna i porównują, kto ma więcej i o ile – mogą to zrobić przez układanie obok siebie w pary ziarenek kilku osób.

III. Zajęcia popołudniowe

Co lubią ptaki? – opowiadanie nauczyciela i wykonanie mapy myśli.

Nauczyciel opowiada o produktach, którymi można karmić ptaki (w trakcie opowiadania łączymy zdjęcia/ilustracje ptaka ze zdjęciami/ilustracjami produktów), np.: Łabędzie i kaczki jedzą ziarna zbóż, drobno pokrojone warzywa, a podczas surowej zimy – specjalny granulata dla ptaków wodnych. Chleb (wyłącznie świeży i rozdrobniony) może stanowić tylko uzupełnienie pokarmu! Karmienie ich przez kilka miesięcy wyłącznie pieczywem prowadzi do chorób układu pokarmowego. Gołębie, sierpówki, kawki i gawrony jedzą grubą kaszę, pszenicę, a także czerstwe, białe pieczywo pokrojone w kostki o wielkości 1 cm. Sikory jedzą surową słoninę, łuskane nasiona orzechów włoskich, ziarna słonecznika (łuskane lub w łupinach) oraz konopie. Kosy i kwiczoły jedzą przekrojone jabłka i morele, mrożone owoce czarnego bzu, jarzębiny, porzeczek, jagód, aronii, a także rodzynki i pokrojone daktyle.

Należy

unikać podawania suszonych owoców, gdyż pęcznią w wolu, co w przypadku zjedzenia zbyt

dużej ilości może być dla ptaka niebezpieczne. Wróble imazurki jedzą proso, drobne kasze, łuskany słonecznik. Dzwonce i zięby jedzą nasiona słonecznika i konopie. Trznadle jedzą proso, łuskany owies i płatki owsiane. Ptaków nie wolno karmić produktami solonymi – orzeszkami solonymi, soloną słoniną, słonym pieczywem. Bardzo niebezpieczny jest pokarm zepsuty (np. spleśniały chleb) lub pieczywo namoczone i zamrożone. Nie wolno dawać ptakom nieugotowanego pęczaku oraz innych pęczniejących w przewodzie pokarmowym ziaren i kaszy.

Następnie wspólnie przygotowujemy mapę myśli dotyczącą produktów, które możemy dawać ptakom do jedzenia zimą.

Karta pracy – uzupełnianie ilustracji, liczenie.

Robimy karmidełka – zabawa plastyczno-techniczna.

Dzieci smarują tekturowe rolki po papierze masłem orzechowym lub miodem. Następnie dokładnie obsypują je mieszanką ziaren przygotowaną przez nauczyciela.

V.

. Temat: Kim będę jak dorosnę?

Słowa po angielsku: actor, cook, policeman, pilot, doctor, plumber, seler, postman, hairdresser,

Cele:

- wyraźnie i poprawnie wymawia wszystkie głoski
- uważnie słucha czytanego tekstu, potrafi odpowiedzieć na stawiane na podstawie tekstu pytania
- rozwiązuje zagadki słowne
- uważnie słucha poleceń i starannie wykonuje zlecone zadania
- współpracuje w grupie podczas zabaw ruchowych
- radzi sobie z emocjami w sytuacji rywalizacji drużynowej
- buduje dłuższe wypowiedzi na temat własnych zainteresowań, planów na przyszłość

Środki dydaktyczne: mała piłka, kartki A4, pastele olejne, CD Utwory nr 4 „Gymnopedie nr 1”, nr 15 „Marsz Radetzky’ego”, nr 21 „Polka dla Ani”, woreczki, kartki A4 z przyklejonymi kolorowymi kołami, pastele

I. Zajęcia poranne:

Powtórz ty! – zabawa logopedyczna.

Siedzimy w kole. Nauczyciel, trzymając piłkę, siada w środku. Rzuca ją do wybranego

dziecka i podaje sylaby, które dziecko powtarza, a następnie odrzuca piłkę. Proponowane sylaby: or – or – or, ar – ar – ar, er – er – er, ir – ir – ir, ur – ur – ur, yr – yr – yr, ro – ro – ro, ra – ra – ra, re – re – re, ri – ri – ri, ru – ru – ru, ry – ry – ry, dro – dro – dro, dra – dra – dra, dre – dre – dre, dru – dru – dru, dri – dri – dri, dry – dry – dry, mro – mro – mro.

Następnie w środku koła może usiąść chętne dziecko, które przejmuje zadania nauczyciela i zabawa toczy się dalej.

Znajdź rym – zabawa słowna w szukaniu rymów.

Siedzimy w kręgu. Nauczyciel wręcza piłkę wybranej osobie, która podaje dowolne słowo i przekazuje piłkę osobie ze swojej prawej strony. Zadaniem kolejnego dziecka jest podanie słowa rymującego się ze słowem poprzednika i przekazanie piłki kolejnej osobie siedzącej po prawej stronie.

Gimnastyka poranna – zestaw VIII.

II. Zajęcia główne

Kim są? – rozmowa, wypowiedzi dzieci na temat zawodów ich rodziców.

Siedzimy w kręgu. Nauczyciel prosi, by dzieci opowiedziały, czym zawodowo zajmują się ich rodzice. Przykładowe pytania: Czym zajmuje się w pracy twoja mama? Jaki zawód wykonuje? Czym zajmuje się w pracy twój tata? Jaki zawód wykonuje? Czy to jest, według ciebie, trudna czy łatwa praca? Dlaczego? Czy twoja mama/ twój tata lubi swoją pracę? Dzieci po kolei wypowiadają się zgodnie ze swoją wiedzą.

Zgadnij, kto to? – rozwiązywanie słownych zagadek o współczesnych zawodach.

Nauczyciel czyta zagadki z „Książki”, a dzieci odgadują, o kim mowa (mogą wskazywać odpowiedź na ilustracji oraz powtarzać za nauczycielem nazwy zawodów w języku angielskim). Po rozwiązaniu zagadek nauczyciel wskazuje ilustrację z wybranym zawodem a dzieci nazywają go w języku angielskim

Aktor (actor)

Choć to nie rolnik, lecz rolę ma,
Często w teatrze lub w filmie gra.

Kucharz (cook)

Białą czapkę ma na głowie,
coś pod nosem nuci sobie.

I próbuje zamiast jeść,
Choć obiadów zrobi z sześć
Policjant (policeman)
Mundur pięknie na nim leży,
Czapka także jak należy
Ale się obejdiesz smakiem
Gdy pomacha Ci lizakiem
Pilot (pilot)
Taka pani ze skrzydłami
Lubi ganiać się z chmurami
Zamiast chodzić szybko lata
Nad głowami, wokół świata.
Lekarz (doctor)
Gdy nas osłucha, to zaraz wie,
co nam dolega i boli gdzie.
Hydraulik (plumber)
Jaki zawód ma ten pan,
co naprawi każdy kran?
Kierowca (driver)
On za kierownicą spędza całe dnie.
Przewozi towary, ciebie oraz mnie.
Sprzedawca (seller)
Za ladą sklepową
sprzeda to i owo.
Listonosz (postman)
Czy wiosna, czy jesień,
on list ci przyniesie.
Tomasz Plebański
Fryzjer (hairdresser)
Mistrz nożyczek i grzebienia,
nieład we fryzurę zmienia.

Nauczyciel zwraca uwagę na dokładną analizę treści zagadek przez dzieci – pyta, co sprawiło, że znalazły dobrą odpowiedź. Prosi dzieci o podanie atrybutów osób wykonujących

poszczególne zawody.

Karta pracy – łączenie osób wykonujących dany zawód z atrybutem, rozpoznawanie nazw zawodów po atrybutach.

A jak będę dorosła... – słuchanie wiersza Danuty Wawiłow i rozmowa na jego temat. Siedzimy w kole i zaczynamy rundkę. Dzieci swobodnie mówią, kim chcą zostać w przyszłości, jaki zawód wykonywać i dlaczego. Zwracamy uwagę na uważne słuchanie wypowiedzi rówieśników. Każde dziecko kończy zadanie: A jak będę dorosła/dorosły, to... Następnie nauczyciel czyta wiersz. Potem rozmawiamy, odwołując się do tekstu i doświadczeń dzieci.

Przykładowe pytania:

Jakie zawody chciałaby wykonywać bohaterka wiersza?

Dlaczego tak często zmienia zdanie?

Co planuje robić jako lekarz?

Co planuje robić jako pirat?

Jakie emocje towarzyszyły wam przy słuchaniu tego wiersza? Dlaczego?

A jak będę dorosła.../ A jak będę dorosły... – malowanie pastelami.

Nauczyciel prosi dzieci o zamknięcie oczu i wyobrażenie sobie, jak będą wyglądać jako osoby dorosłe. Następnie dzieci wykonują pastelami (olejnymi) autoportrety z przyszłości. Na koniec prezentują swoje prace i wspólnie urządzamy wystawę.

Ćwiczenia gimnastyczne – zestaw XIV.

III. Zajęcia popołudniowe

Ćwiczymy zręczność – zabawa ruchowa przy muzyce.

Każde dziecko kładzie sobie na głowie woreczek gimnastyczny. Zadanie polega na poruszaniu się w rytm muzyki, tak żeby woreczek nie spadł. Ważne, aby muzyka była zróżnicowana stylistycznie i sugerowała ruchy wolniejsze i szybsze, spokojne i bardziej energiczne.

Ćwiczymy kreatywność – zabawa plastyczna.

Każde dziecko otrzymuje kartkę A4, do której przyklejone jest koło w dowolnym kolorze,

dowolnej wielkości i w dowolnym miejscu. Zadaniem dzieci jest stworzenie zabawnego rysunku, w którym wykorzystają przyklejone do kartki koło